

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Solemnitat de la Puríssima Concepció

Homilia de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, Joan Josep Omella, en la Eucaristia celebrada a la seva seu el passat dijous, 8 de desembre de 2016 amb motiu de la Solemnitat de la Puríssima Concepció. Germans preveres, Germans tots en Crist el nostre Salvador, És habitual que felicitem els éssers estimats amb un bell [...]

08 Desembre, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Homilia de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, Joan Josep Omella, en la Eucaristia celebrada a la seva seu el passat dijous, 8 de desembre de 2016 amb motiu de la Solemnitat de la Puríssima Concepció

Germans preveres,
Germans tots en Crist el nostre Salvador,

És habitual que felicitem els éssers estimats amb un bell ram de flors. Avui, en aquesta Festa de la Inmaculada, voldria felicitar Santa Maria, la Mare de Jesús i mare nostra, amb un ram virtual de tres roses, signe del nostre amor, de la nostra gratitud i de la nostra petició a Ella, que sempre escolta la pregària dels seus fills.

Primera rosa, la de felicitació per la seva festa, perquè Ella és Immaculada. Maria és sempre un referent perquè és la mare de l'Església i el model de tot cristià. Tant de bo que la devoció, admiració i afecte que tenim i que manifestem vers la nostra Mare del cel creixi i segueixi creixent al llarg de tota la nostra vida. Ella, com en les Noces de Canà, és prop de nosaltres, els seus fills, i ens ajuda a tirar endavant en el camí de la vida. Ella no ens abandona mai. Així ho diem cada vegada que cantem, per exemple, una vella cançó que probablement coneixem: Preneu, Verge pura. En aquesta cançó diem: no ens abandonis mai, mai. Certament, Maria, no abandona mai els seus fills. Així ho expressava el Papa sant Joan Pau II en l'Encíclica *Redemptoris Mater* quan deia: *L'Església veu la Benaurada Mare de*

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Solemnitat de la
Puríssima Concepció

Déu en el misteri salvífic de Crist i en el seu propi misteri; la veu profundament arrelada en la història de la humanitat, en l'eterna vocació de l'home segons el disseny providencial que Déu ha predisposat eternament per a ell; la veu maternalment present i particip en els múltiples i complexos problemes que acompanyen avui la vida dels individus, de les famílies i de les nacions; la veu socorrent al poble cristià en la lluita incessant entre el bé i el mal, perquè no "caigui" o, si cau, "s'aixequi" (Redemptoris Mater, 52).

Segona rosa, la gratitud, l'acció de gràcies, pel Concili Vaticà II. Com totuè6 a é i el Cones i

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Solemnitat de la
Puríssima Concepció

Esriptura no amaga aquests problemes. En la genealogia de Jesús es recorden famílies poc exemplar i unes altres que passen per dificultats i incomprendiments entre germans, fills i pares.

- La primera parella en crisi és la d'Adam i Eva, que, a més de no entendre's, s'acusen mútuament sobre la responsabilitat del pecat. Després tampoc aconseguixen ensenyar als seus fills Caïn i Abel a estimar-se, els quals acabaran tràgicament la seva relació.
- Els fills de Noé no saben respectar el seu pare.
- Abraham és incapaç de fer regnar la pau entre els seus, tant entre Sara i Agar, com entre la seva gent i la del seu nebot Lot.
- La família de Jacob és un escenari de lluita a mort dels germans de Josep.
- Maria i Aarón es posen d'acord per molestar el seu germà Moisés.
- La família de David es taca de sang primer pel seu adulteri i consegüent homicidi, i després per la rebel·lió contra ell del seu fill Absalon.
- I a la mateixa família de Natzaret no li falten moments de sofriment. Josep va voler, en un determinat moment, separar-se secretament de Maria. I Maria i Josep van patir també en no entendre el seu fill quan decideix quedar-se al temple de Jerusalem.

Sin embargo, el modelo más hermoso que tenemos los cristianos, para vivir la vida de familia y para superar todas las crisis, es ciertamente el modelo de Nazaret. Y esta es una ocasión hermosísima para mirar a la Virgen, a san José y al Niño, de manera que nos empapemos de sus virtudes domésticas. Es también una ocasión hermosa para que oremos por todas las familias y para que nos comprometamos con todo empeño en la defensa de la familia frente a todos los ataques que puedan venirle.

San Pablo nos ha indicado, en la carta a los Colosenses, cómo vivir la vida cristiana, con qué sentimientos: *La misericordia, la bondad, la humildad, la mansedumbre, la paciencia, soportándonos y perdonándonos siempre*. Y por encima de todo, nos decía: *vestíos del amor, llevad la paz en el corazón y sed agradecidos*.

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Solemnitat de la
Puríssima Concepció

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Solemnitat de la
Puríssima Concepció

Evangelio. Es decir orar juntos, en familia, en comunidad. La oración ayuda a vivir el amor recíproco.

La Família de Natzaret va viure d aquesta manera; va viure en una profunda relació amorosa en la presència de Déu. I ens convida a viure d aquesta manera, encara que hàgim d anar contra corrent. Estem cridats a ser testimonis d aquesta vida de família que brolla del mateix projecte de Déu.

Santa Maria, Verge Inmaculada, cuida i protegeix de tot mal les nostres famílies i totes les famílies del món. Amén.

+ Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona